

23.IX. 2024.	PONEDJELJAK <i>Pio iz Pietrecine</i>	+ Zlatko Korošec	7
		+ Stjepan Drvač, Boro, Ankica i sin Matica i Miro Fugina	18,30
24.IX. 2024.	UTORAK <i>Rupert</i>	+ Ljubica i Josip Blažeković, Marija i Josip Talan	7
		+ Josip Smolak	18:30
25.IX. 2024.	SRIJEDA <i>Zlata</i>	+ Ivan i Marija Bazijanec	7
		+ Vera Pitić, Ružica, Zvonko i ob. Šijak i Čičkar	18,30
26.IX. 2024.	ČETVRTAK <i>Kuzma i Damjan</i>	+ Katarina Obran	7
		+ Stjepan Škofić	18,30
27.IX. 2024.	PETAK <i>Vinko Paulski</i>	+ Jakov, Jaga i ob. Rudelić i Štefanac	7
		+ Mirica i Vinko Sabol i Dražen Ištvan	18:30
28.IX. 2024.	SUBOTA <i>Vjenceslav</i>	U zahvalu za primljene milosti	7
		+ Zvonimir i ob. Volf, rod. i braća Vrbnjak	18:30
29.IX. 2024.	26. nedjelja kroz godinu	+ Mijo i Franca Rašan i Božji blagoslov i zdravlje u ob.	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Ante i Pero Škondro	11,30
		+ Vinko Pavlović	18,30

Vinko Paulski je rođen u Pouyu, Francuska, 24. travnja 1581. Umro je 27. rujna 1660. Vincent je kršten na isti dan rođenja. Bio je treće dijete svojih roditelja, duboko katoličkih seljaka. Njihovo šestero djece vjeronauk je primalo kod kuće preko majke. Odmalena se isticao izuzetnom inteligencijom i predanošću. Prve studije pohađao je u Daxu, gdje je nakon 4 godine postao učitelj. To mu je omogućilo da završi teološki studij u Toulouseu. Žaređen je za svećenika, u dobi od devetnaest godina, 23. rujna 1600. godine. Početak njegovog svećeničkog života bio je obilježen mnogim poteškoćama i pogreškama. U početku je bio vrlo zabrinut za pomoć svojoj obitelji i postizanje određene financijske stabilnosti. Suočen s nizom neuspjeha, saznao je i, osobito od 1612. nadalje, potpuno se bacio u službu siromaha. U kontaktu sa seljacima upoznao je stanje vjerske napuštenosti i bijede u kojoj je živjelo seosko stanovništvo. Shvatio je da siromasi imaju hitne potrebe i da im je, da bismo bili vjerni Kristu, potrebno služiti. Tada je počeo propovijedati misije među siromašnima i organizirati razne dobrotvorne organizacije. Preselivši se u Pariz i suočio se s ratom, političkom zbrkom, društvenim problemima i dezorganizacijom Crkve. Vlč. Vinko Paulski počeo se potpuno posvećivati evangelizaciji i služenju siromasima. U tu je svrhu osnovao Kongregaciju misija i Družbu Kćeri milosrđa. Na više načina razvio je intenzivno karitativno i misionarsko djelovanje, uvijek se oslanjajući na svećenike i braću svoje Družbe, sa sestrama milosrdnicama i s mnogim velikodušnim laicima i laikinjama. Shvatio je da je siromah slika unakaženog Krista kojemu moramo služiti. I Crkva vam mora biti na usluzi. Zbog toga je djelovao na reformi Crkve, surađujući prije svega na reformi klera.

ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
spirova prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 39 Godina XVII 22. rujna 2024.g

25. nedjelja kroz godinu - godina B

JEDINA MJERA ČOVJEKOVE VELIČINE JE BOG

Evangelje: Mk 9,30-37

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolažahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati.

I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlj ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.«

Ostala čitanja: Mudr 2,12.17-20; Jak 3,16-4.3;

Prvo čitanje dvadeset pete nedjelje kroz godinu je nekoliko sažetih rečenica uzetih iz Knjige mudrosti, koje nam dočaravaju jednu vječitu ljudsku dramu: provaliju koja postoji između zlih i dobrih. Stanje ni danas nije drukčije: često imamo dojam da se zli nekažnjeno izruguju našim najsvetijim vrijednostima. Šteta što se ovdje čitanje prekida jer sljedeća rečenica daje ključ rješenja. Zli griješe jer ne poznaju tajne namjere Božje. Stoga se ne nadaju ni nagradi zbog krijeposti niti znaju cijeniti nagradu koju dobivaju čiste duše.

U drugom čitanju odlomak je uzet iz Poslanice apostola svetog Jakova, u kojemu saznajemo da su članovi prve kršćanske zajednice bili opterećeni mnogim ljudskim slabostima: zavist, sebičnost i još mnogo toga kvarilo je »zajednicu svetaca«. Ali apostol hrabri svoje čitatelje da kao protusredstvo svemu tomu otvore svoju dušu za mudrosti koje potječu odozgo, a čiji plod je miroljubivost i popustljivost. To je poruka upućena nama: ne možemo biti vjerodostojni kršćani bez mudrosti koja nam dolazi odozgo, koju Bog daje svakome tko mu se s povjerenjem obrati. U evanđelju sveti Marko izvješćuje o jednom incidentu: apostoli su među sobom raspravljali o tome tko je najveći među njima, zbog čega ih je Isus ozbiljno prekorio. Isus je uvijek pokazivao veliko razumijevanje za ljudske slabosti. Nikada nije branio ili proganjao manje ili veće ljudske radosti, do te mjere, da su ga zbog toga neprijatelji nazivali

prijateljem grješnika i rugali su mu se da je i on isto takav »pajdaš« kao njegovi sumnjivi prijatelji. Isus nikada svoje učenike nije htio odgojiti poput nadljudskih bića kojima je život stran, već ih je pustio da ostanu normalni, jednostavni ljudi. Zbog toga nas iznenađuje Isusova neuobičajeno oštra reakcija, kako to čitamo u ovom evanđelju, odnosno da ih je prekorio jer su raspravljali o tome tko je među njima veći. Na prvi pogled mogli bismo reći da se radi o nedužnoj, sitnoj ljudskoj pogrešci, o malenoj taštini: tko je veći među njima. Cijeli slučaj mogli bismo od strane jednostavnih galilejskih ribara smatrati djetinjastim jer oni vjerojatno nisu imali mnogo razloga za isticanjem i razmetanjem. Na temelju čega su se pokušali usporediti međusobno? Isus je ipak nastupio strogo, što upućuje da se tu radilo o nečemu ozbiljnijem od djetinjastog natjecanja nekolicine odraslih muškaraca.

Stvarno, ovdje se radi o prilično ozbiljnoj istini, točnije, o tome kako čovjek vrjednuje sebe, kakvo mjerilo koristi da bi izrazio svoju ljudsku veličinu i svoje dostojanstvo. Apostoli su osnove svojeg dostojanstva tražili u pogrešnom pravcu i bili su u dvojakoj pogibelji da promaše definiciju svog identiteta. Psihološki i teološki tapkali su u krivom smjeru. Psihološki kratki spoj apostola je bio u tome što su svoju ljudsku veličinu pokušali izmjeriti usporedbom s drugima. Općenito ljudsko iskušenje je da se uspoređujemo s drugima, što najčešće ima za posljedicu da u drugima vidimo više, a u sebi manje, konkretno: on je dobio više, a ja manje on je bogatiji, a ja siromašniji, on zna pjevati, a ja ne znam, on je zdrav a ja bolestan, itd. Takva usporedba je nevaljana zato jer usporedbu činimo na vanjskim stvarima: ako je netko bogatiji od nas, to još ne znači da je i sretniji. Nadalje, s takvom usporedbom činimo nepravdu prema drugima, jer isključivo gledamo njihove dobre strane, a ne mislimo da možda imaju i tajnih patnji. A ako bismo došli do zaključka da smo mi bolji, pametniji, čestitiji od drugih, onda nas samo jedan korak odvaja od toga da budemo umišljeni i da drugoga iskoristimo za svoje ciljeve. Ima tu, međutim, i jedna teološka zamka, gotovo bismo rekli: nepravda učinjena Bogu. Ukoliko se uspoređujemo s drugima i stalno dolazimo do zaključka da je Bog drugima dao više nego nama, onda Boga optužujemo za nepravdu. Na to nas je upućivao Isus u paraboli o radnicima u vinogradu, kada je gospodar upozorio nezadovoljne nadničare da ako on kao vlasnik zadnjemu daje isto kao i prvome, to nije nepravda već velikodušnost. Bog je prema svima nama velikodušan. Jedina mjera ljudskog dostojanstva je Božja ljubav prema nama. Moćamo u našoj vjeri stići do one točke da spoznamo kako nismo slučajno na ovome svijetu, da nismo slučajno muškarci ili žene, Hrvati ili druge nacionalnosti, već je sve to dio Božjeg plana o nama. Tko je to shvatio, taj je »najveći u Božjem kraljevstvu«. Zato je Isus pozvao apostole da uzmu primjer malog djeteta, koje ne propitkuje o svom identitetu, već živi u ozračju ljubavi svojih roditelja i tako prihvaća sebe, kako njegovi roditelji prihvaćaju njega.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

HODOČAŠĆE U ISTRU

U subotu, 28. rujna hodočasnici koji su se upisali za susret hrvatskih i slovenskih vjernika u Svetvinčentu polaze ujutro u 3,30 sati ispred naše crkve. Tamo treba biti prije 10 sati zato se kreće rano.

Vijeće FSR-a

U utorak, 24. rujna poslije večernje mise održat će se Vijeće FSR-a.

PRIVREMENI RASPORED VJERONAUKA

Prvopričesnici imaju prvi sat vjeronauka u srijedu, 25. rujna u 15,30 sati. Ovaj puta susret je u crkvi. Tada će se oformiti grupe i dati točan raspored. Krizmanici imaju isto prvi susret u petak, 27. rujna u 15,30 u crkvi. Tada će se formirati grupe.

PROSLAVA SV. FRANJE ASIŠKOG

U petak, 4. listopada slavimo blagdan sv. Franje Asiškog, osnivača franjevačkog reda. U utorak, 1. listopada započinje trodnevna priprava u sklopu večernje mise. Pripravu vodi o. Vlado Mustać iz Varaždina. Obred preminuća slavit ćemo u četvrtak u sklopu večernje mise.

Na sam blagdan u petak, 4. listopada mise su u 7 i 18,30.

Deset prekrasnih misli sv. Vinka Paulskog za duhovni život

1. Gospodine, učini da moja osoba zrači povjerenjem: onima koji pate i žale se, onima koji traže svjetlost daleko od Tebe, onima koji žele početi, a ne znaju kako.
2. Što više pobjeđujemo sebe, to nam On daje više milosti; i ako smo danas imali snage nadvladati jednu poteškoću, sutra i prekosutra moći ćemo nadvladati druge koje su mnogo veće i gore.
3. Postoji važan razlog zbog kojega se ne bi trebao uzdati u sebe, ali postoji daleko veći razlog zbog kojega bi se potpuno trebao uzdati u svoga Spasitelja.
4. Na ponizne duše Bog izliva svoju najpotpuniju svjetlost i milost. On ih uči ono što ih učenjaci ne mogu naučiti i razrješuje im tajne koje ni najmudriji ne mogu odgonetnuti.
5. Svetost se ostvaruje u malim stvarima, u sitnim koracima, zaboravljajući na sebe i gledajući u vječnost.
6. Koji su prožeti ljubavlju Božjom odaju to i svojom vanjštinom, jer unutarnje duševno raspoloženje vidi se obično na vanjskom vladanju.
7. Zaista je kraljevski vršiti milosrdnu ljubav.
8. Ako deset puta na dan pohodiš jednoga bolesnika, ti si deset puta susreo Boga.
9. Gospodine, pomози mi, da ne prođem blizu nekoga s licem bez osjećaja, sa zatvorenim srcem, ubrzanim korakom
10. Gospodine, oslobodi me sebičnosti, da Ti mogu služiti, da Te mogu ljubiti, da Te mogu osjetiti, u svakom bratu koga susretnem.